

Η ψαροπούλα, οι ψαράδες και τα φρέσκα ψάρια τους

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Η Βασιλική είχε φτάσει στο

λιμάνι. Από το πρωί την είχε στείλει η μητέρα της να αγοράσει ψάρια και αστακούς από τον κυρ Θόδωρο, αλλά αυτός, για κάποιον λόγο, δεν ήταν στο ιχθυοπωλείο. Έτσι η μικρή είπε να κάνει έναν περίπατο και να χαζέψει τις βάρκες που ήταν στην αποβάθρα και να περάσει ξανά σε καμιά ώρα να ψωνίσει. Της άρεσε να παραστροφεί το κύμα που χτυπούσε την ξύλινη αποβάθρα αλλά και το όνομα της

Μια μεγάλη βάρκα ξεκινούσε με 10 παλικάρια για τα βαθιά. Τους ήξερε η Βασιλική. Ήταν μια μεγάλη παρέα, που όλο το νησί τους φώναζε «σφουγγαράδες». Από παιδιά ακόμα, αυτή η παρέα έψαχνε στους γύρω βυθούς για σφουγγάρια αλλά και κοράλλια! Μάλιστα, μια μέρα που είχαν γυρίσει από τις καθημερινές τους βουτιές είχαν πάει στην πλατεία και μοίραζαν άσπρα και κόκκινα κοράλλια σε όλες τις κοπέλες της γειτονιάς.

Άξαφνα, ένα τραγούδι ακούστηκε από πίσω της από μια γνωστή φωνή: «Ξεκινά μια ψαροπούλα απ' το γιαλό...» και μπροστά της εμφανίστηκε ο κυρ Θόδωρος.

– Τι κάνεις, Βασιλικούλα; Βλέπεις τους σφουγγαράδες; άρχισε τα πειράγματα και συνέχισε το τραγούδι. «Έχει μέσα παλικάρια, που βουτάνε για σφουγγάρια, γιούσες κι όμορφα κοράλλια απ' το γιαλό, απ' το γιαλό...».

%psaropoula%

– Ναι, τους σφουγγαράδες χαζεύω, απάντησε λίγο πειραγμένη η Βασιλική. Εσύ πού ήσουν κυρ Θόδωρε; Πήγα από το μαγαζί και δεν είχες ανοίξει ακόμα και η μαμά μου περιμένει ψάρια και αστακούς! συμπλήρωσε φουρκισμένη.

– Σου ζητώ συγγνώμη, μικρή μου, απολογήθηκε ο ηλικιωμένος, κάνοντας μια μικρή θεατρική φιγούρα. Αλλά έχω γυρίσει όλη την Ύδρα και δεν μπορώ να βρω πουθενά φρέσκο ψάρι. Τι να πουλήσω; Μπαγιάτικα; Δεν μπορώ να το κάνω αυτό! μονολόγησε.

Και τότε η Βασιλική θυμήθηκε κάτι που της είχε πει ο Ανέστης, το γειτονόπουλό της και γιος του Αλέξη, του ψαρά.

– Οχ, κυρ Θόδωρε, σήμερα είναι Πέμπτη και είπαν οι ψαράδες ότι θα πάνε από τα χαράματα να ψαρέψουν στο νησάκι του Αϊ-Γιώργη, είπε η Βασιλική.

– Ε, τότε τι περιμένουμε; Πάμε! Θα πάρουμε την καινούρια μου βάρκα και σε λίγο θα είμαστε στον Αϊ-Γιώργη και θα διαλέγουμε σαρδέλες και σπάρους και καλαμάρια! Έλα μαζί μου!

Και ο κυρ Θόδωρος έπιασε από το χέρι τη νησιωτοπούλα και άνοιξε το βήμα του. Πήδηξαν από την ξύλινη αποβάθρα στη «Λεμονιά», τη βάρκα του ιχθυοπώλη και έβαλαν πλώρη για τη νησίδα που βρισκόταν ανοικτά της Ύδρας.

%domnasamiuu%

Μόλις τους είδαν οι ψαράδες από μακριά άρχισαν τις χαιρετούρες.

- Τι κάνετε εδώ, στο Σαν Τζόρτζη; τους ρώτησαν.

...εδώ και
...γκρινιάζει

Πολύ

ανυπόμονος είσαι αδερφάκι μου! Να, σε λίγο κι εμείς για Ύδρα θα κινούσαμε. Οι βάρκες μας δεν χωράνε ούτε μια σαρδέλα ακόμα! Ορίστε, πείτε μας τι ψαράκι θα επιθυμούσε σήμερα το τραπέζι σας; με προθυμία προσφέρθηκε να εξυπηρετήσει ο

Όλα πήγαν καλά. Αφού ο κυρ Θόδωρος αγόρασε

όλων των ειδών τα ψάρια για το μαγαζί του και η Βασιλική ένα κιλό σαρδέλες και δυο κατακόκκινους αστακούς και αφού ευχήθηκαν “καλές ψαριές” στους φίλους τους ψαράδες, η «Λεμονιά» γύρισε στο λιμάνι.

- Τι θα κάνεις τώρα κυρ Θόδωρε; ρώτησε η μικρή.

- Τώρα, για να ανοίξω το μαγαζί είναι αργά. Μεσημέριασε. Λέω να πάω να βρω τον γαϊδαράκο μου, που βόσκει εδώ πιο κάτω, να τον φορτώσω τα δυο κοφίνια με τα ψάρια και να πάω να πουλήσω την πραμάτεια μου στην Άνω Χώρα. Είναι μακρύς ο δρόμος αλλά τι να κάνουμε; Ευτυχώς έχω το κασετοφωνάκι μου μαζί, οπότε θα περάσει γρήγορα η ώρα. Άντε, γεια σου Βασιλική μου! Καλή όρεξη! χαιρέτισε τη νεαρή του φίλη ο ιχθυοπώλης και κίνησε να βρει τον γαϊδαρό του. Και η μικρή μας ψαροπούλα πήρε το δρόμο της επιστροφής, έχοντας στο μυαλό της τα τηγανισμένα μπαρμπούνια που σε λίγο θα γέμιζαν το πιάτο της.

Αν θες να μάθεις τι έγινε με τον κυρ Θόδωρο και το γαϊδαράκο του και ποια είναι η μελωδία που τους κρατάει συντροφιά, δες το παρακάτω βίντεο:

[youtube <https://www.youtube.com/watch?v=ZIT8S4dflig?rel=0>]

Αλέξανδρος Σαββόπουλος